

KARÁCSONYI TÖRTÉNET

– Lukács evangélista szövege;
korál-betétek Johann Sebastian BACH „Weihnachts-Oratorium” című
kantáta-sorozatából –

Lőn pedig azokban a napokban, hogy Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeíratassék. Mennek vala azért mindenek, hogy beíratassanak, ki-ki a maga városába. Felméne azért a Názáret városába való galileai József is Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek neveztetik; mert József a Dávid házából és háznépéből való volt. Azért ment, hogy beíratassék Máriával, aki neki jegyeztetett feleségül, és várandós vala. És lőn, hogy mikor ott valának, betelének az ő szülésének napjai.

1. korál (No.5.)

*Miként fogadjalak téged és hogyan találkozam veled?
Ó, egész világnak gyönyörűsége, ó, lelkemnek ékessége!
Ó, Jézus, Jézus, világosíts meg,
hogy megtudjam, mi az, ami örvendeztet Téged!*

És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyhezteté őt egy jászolba, mert nem vala nékik helyük a vendégfogadóban.

Valának pedig pásztorok azon a vidéken, akik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett. És ímé, az Úrnak angyala jöve hozzájuk és az Úrnak fényessége körülvevé őket, ők pedig igen megfélemlének.

2. korál (No.12.)

*Virradj fel, ó, szép hajnali fény, és fényesítsd meg az eget!
Te, pásztornép, ne rémülj meg, mert az angyalok azt mondják neked, hogy ez a gyöngé
fiúcska lesz a mi vigasztalásunk és örömünk;
legyőzi a Sátánt, és végre békességet hoz!*

Az angyal monda nékik: „*Ne féljete, mert ímé, hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz. Mert született néktek ma a ti üdvösségetek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Ez pedig néktek a jele: találtok egy gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.*”

És hirtelenséggel megjelenék az angyal mellett mennyei seregeknek sokasága, akik dicsérték Istent és mondják vala: „*Dicsőség a magasságos mennyben Istennek és e földön békesség és az emberekhez jó akarat!*”

3. korál (No.23.)

*Teljes erőnkől zengjük dicséretedet, dicsőségedet
és tisztességedet a te seregedben,
azért, mert te, ó, régen áhított vendég,
végre megjelentél közöttünk!*

És amint az angyalok elmentek tőlök a mennybe, mondának a pásztorok egymásnak: „*Menjünk el Bethlehembe, és lássuk meg a dolgot, melyet az Úr megjelentett nekünk!*”

Elmenének azért sietve és megtalálák mindkettőt, Máriát és Józsefet, és a gyermeket is, aki a jászolban fekszik vala. Mikor pedig látták ezeket, elkezdték hirdetni, ami nekik a gyermek felől mondatott vala. És mindenek akik hallák, csodálkoztak azokon, amiket a pásztorok mondának nekik. Mária pedig megtartotta és szívében forgatja vala e szavakat.

4. korál (No.33.)

*Szorgalmasan őrizlek téged,
néked akarok élni itt,
és véled akarok elmúlni is;
véled szeretnék végül fölemelkedni
örömmel telve, időtlen időkig
oda, a másik életbe.*

A pásztorok pedig ismét visszatértek, dicsőítván és dicsérvén Istent mindazok felől, amelyet láttak és hallottak, amint az nekik megmondatott.

És mikor betölt a nyolc nap, hogy a kisgyermeket körülmétéljék, nevezék őt Jézusnak, amint őt az angyal nevezte, mielőtt még fogantatott volna anyjának méhében.

5. korál (No.42.)

*Jézus, egyengesd utamat, Jézus, légy mindig velem,
Jézus, fékezd meg elmémet, Jézus, légy én örömem.
Jézus légy gondolatimban, Jézus, ne hagyj tántorodnom!*

